

Catalunya Música *10 anys*

Revista Musical Catalana

Núm. 208 – febrer 2002

Deu anys de Música Reservata de Barcelona

Música Reservata de Barcelona. Dir.: Jean Marc Andrieu, Bruno Turner, Albert Guinovart. F. Guerrero, A. Lobo, B. Càrceres, T. L. de Victoria, S. de Vivanco, A. Guinovart, A. Aracil. Església de Santa Anna (Barcelona). 14 de desembre de 2001.

per R. BENITO

Fa deu anys que tres membres de l'Orfeó Català es van plantejar crear una formació vocal de cambra centrada en la música renaixentista i barroca. El grup va anar creixent fins als vuit que configuren actualment Música Reservata de Barcelona. Durant aquest temps d'amor i emoció per la música molts han estat els reptes i els èxits d'aquesta agrupació: participació en els principals festivals espanyols de música, gires per Europa, premis en concursos i gravació de dos CD.

Formació sense director estable, s'ha beneficiat del magisteri dels principals especialistes en aquest repertori, dos dels quals, J. M. Andrieu i B. Turner, van ser invitats a dirigir en aquest concert. Repertori religiós del Segle d'Or musical espanyol va servir per commemorar aquesta primera dècada. Van cantar partitures de les dues principals escoles del segle XVI, andalusa i castellana, a més del Renaixement tardà dels Països Catalans amb *Lamed. O vós omnes* de Bartomeu Càrceres, composició que transmet els senti-

ments de tristesa i resignada pau del text de *Lamentacions*.

Va centrar el concert el corpus de Francisco Guerrero, interpretant-ne *Maria Magdalene; Au, Virgo sanctissima; Pastors loquebantur ad invicem; Trahe em post te, Virgo Maria*. La primera va obrir el concert i va anar seguida del *Kyrie* d'A. Lobo, ajudant i successor de Guerrero com a mestre de capella a la Seu sevillana. La peça esmentada forma part de la missa paròdia *Maria Magdalene*, amb una estructura tripartida. També *Maria Magdalene* va titular A. Guinovart l'obra, composta per encàrrec de Música Reservata de Barcelona per al seu 10è aniversari, i que va des de l'uníson inicial gregorianitzant a una imitació d'inicis de la polifonia per acabar en unes càlides harmonies contemporànies. Després de la interpretació del motet de Guerrero *Trahe me...* es va interpretar amb el mateix títol l'altra estrena encàrrec del grup a Alfredo Aracil, compositor madrileny, els inicis del qual estan molt lligats a Barcelona, ja que les seves primeres obres es van estrenar al Palau de la Música i a la Fundació Miró al principi

dels setanta, i que entre el seu *opus* compta amb una obra instrumental titulada també *Música Reservata*. La composició d'Aracil utilitza les tessitures extremes de les veus tot aconseguint bons efectes tímbrics i harmònics, alhora que remarca el text amb silencis i pauses expressives en el "*quam pulcra est*". De Sebastian de Vivanco es va interpretar *Quis dabit capiti meo aquam*, autor pont entre l'escola polifònica castellana i l'andalusa, avilès com Victòria i, per tant, amb la mateixa formació i alhora que exercí d'assistent de Guerrero a Sevilla. Les veus agudes de la formació (soprano, contralt i contratenor) ens van oferir amb alguna desafortunada desafinació el *Duo Seraphim* de T. L. de Victoria, que amb Lasso i Palestrina, el qual va substituir al Seminari Romà, formen el cim de la polifonia europea del segle XVI. Del mateix compositor es va interpretar *Ave Maria* a vuit veus, en què es va poder percebre una vegada més una de les qualitats, miracle d'aquest cor: sense perdre la individualitat tímbrica aconseguien una rica expressivitat de conjunt, un *legato* expressiu, que fa que la música flueixi natural com un corrent d'aigua, a vegades minúscula com un fresca deu, i d'altres àmplia i pacífica com un gran riu.

Més que un concert va ser compartir amb nosaltres la seva alegria de cantar, de cantar bé.